

alapon, hogy az eljáró hatóság tullepte hatáskörét, vagy hogy határozata vagy az annak alapjául szolgáló eljárás jogszabályt sértett. A törvény tüzetesen szabályozza az igazolási és újrafelvételi kérelem előfeltételeit. A fellebbevitel valamint közigazgatási bírósági panasz előterjesztésének határideje a határozat kihirdetését vagy kézbesítését, ha pedig a kihirdetett határozatot kézbesítették is, a kézbesítést követő naptól számított 15 nap. A posta útján továbbított jogorvoslati beadvány előterjesztési idejének a postára adás napját kell tekinteni. A jogorvoslatokat mindig az első fokon eljárt közigazgatási hatóságnál kell előterjeszteni. Azt a közigazgatási határozatot, amely ellen fellebbezésnek vagy közigazgatási bírósági panasznak van helye, jogerőre emelkedése előtt nem lehet végrehajtani, 1. ha a végrehajtást valamely jogszabály kifejezetten megengedi, vagy 2. ha a haladéktalan végrehajtás közérdekből, avagy közveszély vagy helyrehozhatatlan kár elhárítása végett szükséges. Ily esetben a végrehajthatóságot a határozat záradékában ki kell mondani. R felülvizsgálati újrafelvételi kérelem és a felfolyamodás nem akadályozza a határozat végrehajtását.

Nem vonatkoznak e szabályok a rendőri büntetőbírósi ügyekre, és nem terjednek ki a törvény rendelkezései az adó és illetékügyekre. A törvény rendelkezései tulajdonképpen a törvény kihirdetése napján, vagyis 1929. június 29-én léptek életbe; az éppen ismertetett eljárási rendelkezéseket, valamint a fegyelmi eljárás szabályait a belügyminiszter rendelettel fogja életbeléptetni.

Az élet- és járadékbiztosítási szerződések valorizációja, illetve a valorizációs törvény 20—27. §-ainak végrehajtása tárgyában kelt 1100/1929. P. M. sz. r. a Bpesti Közlöny 164. számában jelent meg. A törvény 21. §-a szerint a törvény életbelépése napján, vagyis 1928. április 1-én az ország területén működő belföldi vagy külföldi biztosító magánvállalattal 1922 január 1. napja előtt kötött biztosítási szerződésből eredőleg mind a biztosító vállalatnak, mind pedig a szerződő félnek a biztosítási szerződésből eredő minden fizetési kötelezettsége megszűnt; a jogosult az ilyen biztosítási szerződés alapján csak azt az összeget fogja követelhetni, mely őt a törvény 22—27 §-a értelmében a felosztási alaphoz meg fogja illetni. E követelés érvényesítése végett a biztosítottnak (illetve kedvezményezettnek, örökösnek, stb.) az ilyen biztosítási szerződéseket a biztosítónál be kell jelenteni. A rendelet a bejelentés megtételére az eddig lejárt határidők helyett végső határidőként 1929 szeptember 30. napját engedélyezi, pontosan meghatározván a bejelentendő adatokat. Ha a biztosító a bejelentést elutasítja, a biztosított 30 napon belül észrevételeket tehet ugyancsak a biztosítónál. A rendelet

tüzetesen szabályozza a felosztási alap kérdését. A törvény 24. §-a szerint a biztosító magánvállalatok állami felügyeleti hatósága a felosztási alapot a jogosultak között azon év vége után osztja fel, amelyben a felosztási alap az aranyérték öt százalékanak fedezéséhez szükséges összeget eléri.

A pénzüzetek csődönkívüli kényszeregyessége tárgyában kelt 3230/1929. M. E. sz. r. (kihirdetve 1929 július 30, Bp. k. 171. sz.) kimondja, hogy a pénzüzetek csődönkívüli kényszeregyességi eljárására az e tárgyban kibocsájtott 921/1917. M. E. sz. r.-et kell alkalmazni; azonban az abban említett 4070/1915. M. E. sz. r. helyett az 1410/1926. M. E. sz. r. megfelelő rendelkezései értendők. Magánegyesség megkísérlése nem kötelező.

Megjelent a ma érvényben levő

MAGYAR ILLETÉKJOG

című munka.

Irták:

Dr. KLUG EMIL

ügyvéd és

Dr. SÁRFEY ALADÁR

pénzügyminiszteri titkár,

m. kir. közigazgatási bírósági tanácsjegyző.

A teljes munka ára 52.— pengő.